

A holnap gyermekei

Irányelvek boldog gyermekek neveléséhez a 21. században.

Laitman
Kabbalah
Publishers

Michael Laitman, PhD

Tartalomjegyzék

Bevezetés	4
Első rész: Egy új generáció	5
<u> </u> Első fejezet: Embert kovácsolni	6
<u> </u> Második fejezet: Egy új módszer	14
Második rész: A nevelés alapelvei	25
<u> </u> Első fejezet: A környezet építi a személyt	26
<u> </u> Második fejezet: Egyensúlyban a Természettel	34
<u> </u> Harmadik fejezet: Példa	52
<u> </u> Negyedik fejezet: Játékok	57
<u> </u> Ötödik fejezet: Tanítsd a fiút a “Maga módján”	67
Harmadik rész: Otthon	80
<u> </u> Első fejezet: A szülők és a gyermekek között	81
<u> </u> Második fejezet: Testvérek között	87
<u> </u> Harmadik fejezet: Szülők	90
<u> </u> Negyedik fejezet: a családban	93
Negyedik rész: Iskola	101
<u> </u> Első rész: az oktatás rendszere	102
<u> </u> Második rész: A segítő	128

“Semmi újat nem teremtünk. A munkánk csupán annyiból áll, hogy megvilágítsuk, ami belül el van rejtve.”

--Menachem Mendel Kotzkból

Bevezetés

Mindannyiunkban ott egy szikra, ami a legmélyebb helyről hív minket. A mindennapi élet elfoglaltsága talán belemosta az elménkbe, de akárhányszor a gyermekeinkre nézünk, kicsúszik a sötétből és mélyen megérint a szívünkön belül. Egy múltó pillanatra emlékeztet minket arra, hogy egyszer réges régen mások voltunk. Álmaink voltak és különböző szemeken keresztül néztünk a világra – egyszerűbb, igazabb, tisztább és behatóbb módon.

Ma egy új generáció növekszik közelünkben, és nem kíván megelégedni ami ott van, és bizonyosan azzal sem, ami ott volt. Ez a generáció nem hagyja, hogy ez a szikra kialudjon. Ez egy olyan generáció, ami szeretné felfedezni, tudni és megérteni, hogy miért élünk. És ők, a mi gyermekeink nem fognak nyugton maradni egészen addig, ameddig valami újat hozunk nekik, valamit, ami a szívüket táplálja.

A Holnap gyermekei inspiráló és szívbe markoló kivonatokat tartalmaz olyan beszélgetésekből, amit Dr. Michael Laitman, a Kabbalista tartott pszichológusokkal, oktatókkal, szülőkkel és gyerekekkel. Együtt, ezek a kivonatok egy alapos, kiterjedt oktatási módszert ajánlanak, ami a Kabbala bölcséletén alapul, ami ennek a generációnak szól.

Ez egy olyan könyv, ami új fényt hoz azok számára, akiknek a szíve az oktatásért rajong, szülőknél akik szeretnék a gyermekeik egy fényesebb jövőjét látni, tanároknak és oktatóknak, akik szélesíteni akarják a nézőpontjukat és bárki számára, aki még érzi a gyermeklét ízét magában.

Első rész: Egy új generáció

Első fejezet: Embert kovácsolni

Túl az anyagon

Jönni fog egy generáció,

Reméljük hamarosan meglátjuk,

Ami valóban afelé igyekszik, hogy megszabaduljon ebből a világból,

Az információ világába,

Az erők világába,

Abba, ami az anyagon túl nyugszik,

És amit a “spirituális világnak” hívunk.

Szükség arra hogy emberek legyünk

Ma

Van az első alkalom,

Hogy érezzük,

Miközben nem értjük meg,

Hogy a fiatalabb generáció

Felfedezi

A szükségét

Hogy kifejlessze

Az “embert” belül.

Egy különböző hullámhosszon

Ez a generáció különleges.

Egy másféle hullámhosszra van ráhangolódva

Az előző generációkhoz képest

Mert más aki megkap rajtuk keresztül.

Egy különleges generáció

A fiatalabb generáció

Teljesen különböző lelkekből áll,

Egy különböző minőségben.

Szó szerint érezni szeretnék,

A magasabb, spirituális világot.

A ma gyermekei erre vannak kitalálva.

Ha csak elkezdünk tanulni velük,

Láthatjuk, hogy hogyan húznak minket,

Előre, befelé,

A Bölcsesség hatalmas birodalmába.

Alkalmazkodás a fiatalabb generációhoz

Ahhoz, hogy megérintsük a gyermekek szívét,

Mi, akik az idősebb generációból jöttünk,

Fel kell ismernünk

Mennyire alapvetően különbözünk tőlük.

Nem szabad azt gondolnunk

Hogy szeretniük kell

És úgy kell elfogadniuk minket ahogy vagyunk

A saját változásunk nélkül.

Ezzel ellentétben,

Meg kell próbálnunk

Alkalmazkodni hozzájuk

Amennyire csak lehetséges.

Felnőtként kezelni a gyermekeinket

A mai gyermekek

Valójában felnőttek

A belső

Felkészültségükben a fejlődésre,

És ilyen módon is kell őket kezelnünk.

Az igazi öröm keresése
Nézz a fiatalabb generációra.
Mindenük megvan!
De elégedetlenek.
Miért fordulnak a drogok felé?
Mert nem élvezik az olyan életet, amilyen a mienk.

Generációs lekapcsolódás

A lelkek megújulása a jelen generációban arra készíteti a fiatalokat

Hogy érezzék úgy, mintha semmit sem tudnának a felnőttektől megtanulni.

Valóban, mit is tudnának megtanulni az olyan emberektől, akik azt mondják nekik:

“Kelj fel reggel,

Menj dolgozni,

Legyél jó,

Házassodj meg,

Legyenek gyerekeid,

És minden rendben lesz.”

Második fejezet: Egy új módszer

Fókuszáljunk a Lélekre

A ma fiatal emberei magasabb minőségű oktatást igényelnek

Amit a jelenlegi oktatásunk nem képes megadni.

A gyermekek lehetnek kis méretűek, tehát “Mit is tudnak ők?”

De a lelküket kell figyelembe vennünk.

Egy alapvető változás

A fiatalabb generáció egy globális vággyal nő fel.

Egy globális világhoz tartoznak.

Nem közelíthetünk már hozzájuk a régi módszerekkel,

Tehát meg kell változtatnunk

Az oktatási rendszerünket

Teljesen az alapoktól kezdődően.

Az oktatási rendszerünknek megfelelőnek kell lennie az új lelkek számára

Amik manapság megjelennek,

Kényszer nélkül,

És az ember lényegének elmagyarázásával.

Csak ez a hozzáállás fog sikerhez vezetni.

Az élet lényegének elmagyarázása

Az oktatás nem fejeződik be

Viselkedési szabályok megtanításával.

Az oktatásnak inkább magyarázatként kell szolgálnia az élet lényegéről,

A módszerről, hogy megvalósítsuk a lelkünk minőségeit.

A probléma az oktatási rendszerünkkel

A probléma az oktatási rendszerünkkel az,

Hogy nem építjük vele a gyermekeket

Hogy emberi lényekké váljanak.

Tudást adunk nekik,

De nem neveljük őket a szó pontos értelmében.

A nevelés azt jelenti, hogy megtanítjuk a gyermeknek,

Hogyan viszonyuljon megfelelően

Önmagához és másokhoz

Hogy egy teljes emberi lényé váljon.

Ehelyett technikai információt adunk neki:

Hogyan használja a csavarhúzót, hogyan dolgozzon a számítógéppel,

Egy kicsiny tudományt,

És útra is engedjük őket.

Nem tanítjuk meg a gyermekeinknek,

Hogyan éljék megfelelően az életüket,

Mivel egy valóban

Boldogtalan generációval állunk szemben.

Emberi válság

Manapság az emberek nem tudnak felfedezést tenni a természetben, mert keretekre és dobozokra osztottuk azt.

Egy olyan ponthoz érkeztünk, ahol minden egyes ember egy fogaskerék egy gépezetben, tudja milyen munkát kell elvégezni és mit kell tanulmányozni, hogy több pénzt keressen. Csupán erre törekszünk.

De a boldogság végtelen hajszolása nem tesz minket boldoggá. Épp ellenkezőleg, válság van a tudományban, az oktatásban, a kultúrában és minden egyes emberi foglalatosságban, és ez éppen azért van, mert nem építünk embereket.

Reméljük, hogy a válság a hibásságunk végének a kezdetet és a hibás magatartásunké, amit egymás felé tanúsítunk.

Azt tanítani, amire a léleknek van szüksége

Ha mindent megadnánk a gyermekeinknek, amit a lelkük kíván manapság, majdnem bizonyos hogy a hiperaktív rendellenesség eltűnne.

Nem szabad "tömnünk" őket a tananyagokkal, amit az előző generációtól örököltünk és már nincs rájuk szükség az életünkben. Ehelyett el kell kezdeni kielégíteni azon igényüket, hogy kifejleszthessék magukban a lelket.

Egy teljesen új generáció egy teljesen új kiteljesedést keres
Ez egy olyan generáció, aminek másféle kiteljesedésre van szüksége.

Ezt a magatartást

“Hiperaktív rendellenességnek” hívjuk,

De ez nem “Hyper”

Csak “Aktív”.

Pontosan olyan aktív

Mint a vágyak,

Amik beteljesedésre várnak.

Harmóniában a kitöréseikkel

Újra kell strukturálnunk az oktatási rendszereinket minden szinten és minden korosztály számára, hogy a gyermekeink jól érezzék magukat, szabadon és örömtelien fejlődhessenek, és harmóniában tudjanak élni a kitörő egójukkal.

Nem szabad korlátozni a gyerekeket. Épp ellenkezőleg, meg kell találnunk a módot rá, hogy “harmóniában” legyenek a kitöréseikkel, az egójukkal és az energiájukkal.

Sötétben élni

Nem neveltek minket arra, hogy emberi lények legyünk.

Sosem mondták, hogyan vagyunk megépítve:

A vágyainkat,

A tulajdonságainkat,

Ami irányít minket.

Hol van választási lehetőségünk és hol nincs.

Sosem tanultuk meg a közösség

és az individuum törvényeit,

És hogy ezek hogyan fejlődnek ki.

Nem tudunk semmit

Önmagunkkal kapcsolatban

Vagy a környezetünkkel kapcsolatban.

Ezért az életünk így néz ki:

A sötétben élünk

Csak egyetlen generációt helyesen felnevelni
Ha csak egyetlen generációt helyesen nevelünk fel,
Ha megadjuk a ma gyermekeinek, amire szükségük van,
Még ha egy kicsi mértékig is,
Át fogja adni a következő generációnak.

És a következő generációk
Nem fognak már hanyatlani,
De emelkedni fognak.

Egyébként
A következő generáció
Kétségbeesésbe és drogokba süllyed.
Kár a gyermekeinkért.

Egyszerűen boldogan
Ha a helyes módon
Neveljük fel a gyermekeinket,
Tíz év múlva
Nagyon különböző generációval nézünk szembe.

A gyermekek tudni fogják
Milyen világban élnek
És meg fogják érteni
Minden cselekedetük
Következményét.

Ennek eredményeként,
Megépítik a
Cselekedeteiket,
Gondolataikat,
Szándékaikat,
És kapcsolataikat
Egy olyan jó és megfelelő módon,
Hogy egyszerűen tudnak
Boldogok lenni.

Második rész: A nevelés alapelvei

Első fejezet: A környezet építi a személyt

A holnap gyermekei

A mai gyermekek környezete előrevetíti, hogy milyenek lesznek ők holnap.

Ezért kell nekünk pozitív példákat adni, filmeket gyártani, történeteket írni, és így tovább.

Ez az egyetlen módja, hogy a gyermekek folyamatosan magukba szívják a példákat, amiket a számukra állítunk és azokat a példák cserébe alakítani fogják a személyiségüket.

Egy közösség megalapítása

A helyes oktatás azt jelenti,

hogy a személy körül

Egy olyan közösséget hozunk létre, ami folyamatosan előtérbe helyezi

A helyes kapcsolatokat

A környezettel.

A környezetünk nevel bennünket

A legfontosabb dolgot nem a tanárok vagy a tankönyvek jelentik: a környezetünk nevel bennünket.

Ezért a legfontosabb dolog, hogy az iskolákban egy jó közösségi környezetet építsünk a gyermekek számára, ahol minden gyermek elköteleződve érezheti magát afelé, hogy jó barát legyen és pozitív és segítő módon támogasson más gyermekeket.

Ekkor a természetes tulajdonságaink – az irigység, sóvárgásunk, büszkeségvágyunk, és versenyszellemünk – csak előrejuttatják a gyermekeket, mert érzékenységet fejlesztenek ki a közösségre, és ezen keresztül a helyes irányba fejlődnek.

Csak a környezet

A gyermekeket a környezetüknek kell nevelnie. Nincs rá szükség, hogy arra bátorítsuk őket, hogy részt vegyenek a párbeszédekben, vagy megmondjuk nekik, hogy mit kellene tenniük, vagy kommentálni a viselkedésüket.

Csak segítenünk kell, hogy növekedjenek és a helyes módon változzanak a környezetükön keresztül. A környezet az elsődleges összetevő a fejlődésünkben.

Ne legyen erőszak az iskoláinkban

Biztosítanunk kell a gyermekek számára a megfelelő alapozást, hogy helyes kapcsolatot tudjanak kialakítani a társadalommal, hogy megmutassuk számukra, hogyan kapcsolódnak a társadalomhoz, hogyan függenek tőle, és hogyan képesek befolyással lenni rá.

A kitörések, extrém erőszak és a terrorizmus abból a tényből fakadnak, hogy senki sem tanította meg ezeknek a gyermekeknek, hogyan alakítsanak ki helyes kapcsolatot a társadalommal.

Gyakran elég könnyörtelen dolgokat teszünk, mert nem értjük, hogy a társadalom érzékeny volna ránk. Így van ez ezekkel az antiszociális emberekkel is – csak szeretnék megtalálni a helyüket a társadalomban.

Ennélfogva a kezdetektől a gyermekeket a társadalommal való helyes kapcsolatok rendszerére kell tanítanunk a környezetükkel. Egy közösségi környezetet kell építenünk számukra hozzájuk hasonló gyermekekkel, és együtt dolgozni velük, hogy megértsék egymást és harmóniában tudjanak fejlődni egymás között.

Ha ezt megtesszük, képesek leszünk megelőzni minden negatív jelenséget, ami a mai társadalomban létezik.

Környezet – megoldás a hiperaktivitásra

Nehéz felfognunk, hogy a mindenütt jelen lévő hiperaktív rendellenesség nem egy betegség, hanem a helyes környezet hiányának eredménye.

Nem adjuk meg a gyermekeinknek a megfelelő környezetet, amiben fejlődni tudnak; ezért reagálnak ilyen módon. Ahelyett, hogy a gyermekeink szükségleteit kielégítenénk, elnyomjuk a természetes igényüket és “hiperaktív rendellenességnek” hívjuk azt.

Azért hogy a problémák többségét megoldjuk a generációinkban, csak újra kell strukturálnunk az iskolákat, a környezetet, ahol a gyermekeink felnőnek.

Függés a közösségtől

A kezdetektől át kell adnunk a gyermekeknek, hogy teljesen függünk a közösségtől, akár jól éljük azt meg, akár nem.

Egyfelől meg kell mutatnunk nekik játékokon, példákon, és más módon, hogy a közösség lehet nagyon káros. Meg kell mutatnunk, hogyan ural és zavar össze embereket és hogyan “hipnotizálja” őket addig a pontig hogy követni fogják azt, és a hatására egyik napról a másikra rácsok mögött találhatják magukat.

Viszont, ha egy jó közösséghez csatlakoznak, a meggyőző ereje pozitívan van rá hatással.

Ezek azok a példák, amit a gyermekeinknek mutatnunk kell – minden korosztálynak – különféle módokon, hogy megértsék, hogy a környezetük megválasztásával – a barátok és a média hatásának köszönhetően, aminek kiteszik magukat – oktatják magukat és lényegében előrevetítik a saját sorsukat.

Ebből levonhatjuk tanulságként, hogy mi, mint szülők szeretnénk, hogy a média megmutassa ezt, ahogyan minden más is amelynek az emberek ki vannak téve napjainkban.

Az emberi lény felnevelésének feltételei

A oktatás azt jelenti, hogy megadjuk valakinek az eszközöket, hogy felépítse önmagát.

Ha te magad szeretnéd a gyermekedet felépíteni, akkor nem építesz, csak eröltetsz és kényszerítesz.

Nem szabad azt mondani nekik, “Csináld ezt így és ne máshogy.” Az ilyen szabályok az állatok idomítására vannak kitalálva, nem az emberi lények nevelésére.

Egy emberi lénynek el kell magyaráznod a dolgokat, fel kell állítanod a feltételeket – egy környezetet, ami könyvekből, barátokból és oktatókból áll, akik elvezetik a gyermeket a szabad választásig az életben.

Ezt nagyon fiatal korban szükséges elkezdni, mielőtt a gyermekek tudatában lennének annak, hogy mi történik velük. Még akkor is ha ez a feltétel teljesül, olyan helyzeteket kell teremtenünk körülöttük, amiből tanulnak, és amin keresztül oktatni tudják saját magukat.

Csak akkor fog a növekedés felé haladni a gyermek, ha rendszeresen ilyen hatással van a környezet és megkapja tőle a következő lépés fontosságát, csak akkor lesz motivált a továbblépésre, és csak akkor fog növekedni.

Második fejezet: Egyensúlyban a Természettel

Az egész része

Tanulnunk

kell

a Természettől

mert

a részei

vagyunk.

Életbölcesség

A Természet minden egyes szintje,
Ásványi, növényi, állati
Tökéletes harmóniában létezik,
Egyensúlyban.

Csak az ember billen ki ebből az egyensúlyból,
Mert az egója mindig csak előtör,
És arra kényszeríti,
Hogy a Természet negatív oldalát élje meg.

Meg kell tanulnunk kiegyensúlyozni magunkat,
Hogyan tartsuk féken a gonoszt,
És hogyan kötődünk a Természethez
Egy helyes, integrált módon,
Az öntudaton keresztül,
És jó életünk lesz.

Ez az élet bölcselete,
Amit meg kell tanítanunk a gyermekeinknek.

A Természet példáját követni

Az egyetlen helyes oktatás

A Természet példáját követni

Hit vagy

Elképzelések nélkül,

Éppen ahogy a Kabbala bölcselete megmutatja azt nekünk.

Az életünknek van célja

Minél többet felfedezünk a Természettel kapcsolatban – a törvényeket és a kapcsolatokat azokban – annál jobban látjuk, hogy minden előre elrendelt egy kölcsönös, globális kapcsolatban mind az egyéni és közös szinteken, éppen ahogy testünk minden része kölcsönös kapcsolatban van.

Ennek megfelelően, meg kell értenünk hogy a mi életünknek is van egy eleje, egy bizonyos célja, amit végül is el kell érünk vele, és egy vége.

A helyes irány
A belső világunkat
a teljes Természethez kell
alkalmazkodóvá tennünk.

Meg kell tanítanunk a gyermekeinknek
Hogyan kötődjenek
És hogyan szeressék egymást.
Enélkül nem fogunk fennmaradni.

Ha átadjuk nekik a helyes élethez való szemléletet,
Előrejuttatja őket és lehetővé teszi a számukra, hogy a saját módjukon jussanak előre.
A legfontosabb dolog megmutatnunk nekik a helyes irányt.

“Sikernek lenni” a 21. században

A 21. században, az lesz sikeres, aki tudja
hogyan kezeljen másokat és a világot helyesen.

Ez a fajta ember sikeres lesz

Mert ő a természethez hasonlóan fog cselekedni,

A vele való egységben.

Amikor ilyen emberrel találkozol,

Nemcsak túlélőnek látod őt,

De gyarapodónak is,

Míg mások, a “tuti emberek” a pénzzel és a megtakarításukkal

Hirtelen mindent elveszítenek.

Az emberi lény az, aki össze akar kapcsolódni
A Természet általános törvénye
Ami az emberi társadalmat működteti
Meghatározza, hogy majd kapcsolódniuk kell az embereknek.

A Kabbala bölcselete
Elmagyarázza hogyan építs fel egy olyan emberi lényt
Aki meg akarja tartani
A Természet törvényét a társadalmon belül.

A Teremtő mértékegysége

Az “oktatás” azt jelenti, hogy megtanítjuk a gyerekeknek mi a fontos az életben és mi kevésbé fontos; mi a jó és mi a rossz; mi éri meg és mi nem éri meg.

Mégis mi az a mértékegység, amivel az oktatást tudnánk mérni?

Az “A” jobb a “B”-nél, de nem azért mert jobb neked vagy másnak, hanem mert közelebb van a Teremtő standardjához – a szeretethez és az adományozáshoz. Ez az oktatás lényege.

A legtermészetesebb beszélni róla

Bár úgy tűnik nekünk,
hogy a szeretet és az adományozás

Nincs a természetünkben,

Léteznek bennünk.

Amikor egy gyermeknek beszélsz róluk,

Nem kitalált dolgokként beszélünk ,

Amit az emberiség alkotott ebben a világban,

Hanem azokról az alapokról, amin az egész természet áll.

A Teremtőhöz való hasonlóság
Ádám (emberi lény) neve
A *Domeh* (hasonló) szóból származik
A Teremtőhöz,
Megegyező a felső erővel,
A Természet erejével,
A szeretet és adományozás minőségével.

Az átalakulást amit valaki megtapasztal
Az úton a felé
“oktatásnak”
hívják.

Szabad fejlődés

A Kabbala bölcséletének

Teljes célja

Hogy felismerjük

Hogy valaki saját erején keresztül,

A saját döntése miatt,

És a szabad akaratából

Hasonlóvá tud válni a Természet végső szabályával,

Amit “Teremtőnek” hívunk.

Ezzel ellentétben, nincs olyan, ami

Ellentétesebb volna az Evolúciónál,

Minthogy embereket gépekké

Próbálnánk alakítani

Amik csupán olyan parancsokat követnek

Amiket szeretnénk, hogy kövessenek.

A Helyes tananyag

Nem fogunk sikerrel járunk, ha tanterveket írunk a képzeletünk koholmányaként.

Ha tananyagaink nem járnak kéz a kézben az emberi természettel, a világ evolúciójával, és minden olyan rendszerrel, amiben élünk, bukásra vannak ítélve.

Ennélfogva az egyetlen megoldás az, hogy olvassunk olyan kabbalista forrásokból, amik megmutatják nekünk a világok egész rendszerét és megmagyarázzák, hova kell elérnie az emberiségnek, a Természetnek, a társadalom evolúcióját, és saját belső evolúciónkat legfőképpen.

Más szavakkal, először tudnunk kell, hogy milyen alakot kellene felvennie a következő generációnak. Csak akkor tudunk a helyes módon hozzáállni hogy felkészítsük a gyermekeket azokra a feltételekre, amik a saját generációjukon belül létezni fognak számukra.

Ezeknek a feltételeknek olyan tisztának kell lenniük számunkra, hogy el tudjuk tervezni a lépcsőket, amik a gyermekeinket ebbe a jövőbeni, tökéletes formába vezetik.

Figyelni a Természetre

Figyelmesebbnek kell lennünk a Természetre, és példát vennünk róluk, mert a Természet magába foglal mindent.

Arra a módra, amilyenekkel az emberekhez állunk a társadalom felépítése nyomán, a család megfelelő alakítása során, a környezet helyes felépítése okán mindegyikünk számára, az óvodai oktatásban, iskolában vagy egyetemen, ezek mindegyikére a Természeten kell válaszokat keresnünk.

Együtműködés a Természet erőivel

Amilyen közel kerülnek a gyermekek a Teremtőhöz,
Annál többet gondolnak arra az irányra, amire ő gondol,
És annál jobban sikeresek lesznek.

Miért?

Mert a Természet erejével együtt mozognak.

Két dolog, amit minden gyermeknek tudnia kellene

1. Létezik a Természet magába foglaló ereje, egy felső erő, ami mindent megtesz, és mi az ő irányítása alatt állunk.
2. Ha boldogak szeretnénk lenni, másokat kell boldoggá tennünk, éppen úgy mint ahogy ez a felső erő teszi ugyanezt.

A gyermekek természetesen fogadják ezt el, és hirtelen elkezdni látni, hogy a világ tényleg ilyen módon működik.

A felnőttek viszont nem tudják ezt megérteni, mert ők már túlbonyolítják a dolgot.

Ma te harapsz, holnap téged harapnak meg

El kell magyaráznunk a gyermekeknek,
Hogy mi mind csak megkapni szeretnénk.

Ez a természetünk.

De mivel a vágyunk
Folyamatosan afelé tol minket,
Ez kárt okoz másoknak.

Végül,
Ez a magatartás visszaüt ránk.

Ma te harapsz,
De legközelebb,
Téged harapnak meg.
Nincs mód rá, hogy jobban viselkedjünk?

A természetben belül
Végtére is,
A gyermekek tanításának
Lényege
Hogy ők részei a Természetnek.
Ez az oktatás egésze.

A felnőttek megváltozása az aprótalpúak érdekében

Abban a percben, amikor elkezdjük a gyermekeinket helyesen kezelni, és azt kívánjuk nekik, hogy nőjenek fel a Természettel való egyensúlyban, helyes hatást gyakorlunk a Természet rendszerére, a gondolatainkon és a kívánságainkon keresztül.

Ennek eredményeképpen, a Természet mindent magában foglaló ereje a gyermekekre és a szülőkre is hatással lesz.

Így egy oktatási rendszer ami látszólagosan a gyerekek felé irányul, valójában megváltoztatja és kiegyensúlyozza a felnőtteket is.

Hogyan? Amikor a felnőttek tudják, a gyerekek felé érzett felelősség és szeretet miatt, hogy jó példát kell mutatniuk, arra köteleződnek, hogy helyesen viselkedjenek a gyermekeik érdekében. Ez cserébe meg fogja változtatni a felnőtteket is.

Harmadik fejezet: Példa

Egy gyermek a példákból tanul

Prédikálhatsz

Ezerszer

De a kutatások azt mutatják

Hogy a gyermekek nem hallják.

Képeket értenek meg.

Példákat értenek meg az életből.

Ránéznek mit csinálsz,

És abból tanulnak.

Testbeszéd

A gyerekek nem értik meg a szavakat.

Ők a testbeszédet értik.

Meg kell vizsgálnunk, amit teszünk:

Milyen mozgásokkal,

Milyen sebességgel,

Milyen kinézettel,

És milyen hozzáállással mondjuk.

Ez minden, ami számít.

A gyerekek utánoznak minket,

Mint ahogyan a kis halak

A nagyobb halat követik,

Pontosan egytől egyig.

Csak pozitív példák

Ha példát állítasz a gyermekednek, a gyermeked egy egész életen át emlékezni fog rá, tudva azt, hogy ilyen módon viselkedjen.

“Szeretnék a Terminátor lenni”, “Bárcsak maffiózó lennék!” Ha ezek azok a példák, amiket látnak, nem csoda, hogy ilyenek akarnak lenni.

Ezért a helyes viszonyulás az, hogy *pozitív* példákat adunk, és így ők is ilyenekké akarnak majd válni.

A közelmúltig arra figyeltünk, hogy a gyerekeknek jó példákat adjunk a mozikkal és a történetekkel. De az ego nemrég ki törése megváltoztatta ezt a helyzetet és a média az oktatás eszköze lett. És a média számára csak a nézettségi számok számítanak.

Egy példa az életre

A gyerekek számára pozitív példával kell szolgálnunk az élet minden területén,
És a többit teljesen el is felejthetjük.

Ha a példa hiteles,
És a gyermek rendszeresen elégedett velünk,
Örökké vele marad ez.

Alakító tanulás

Többféle magatartás ábrázolását meg kell mutatnunk a gyermekeknek filmek és színdarabok segítségével. Így el tudják dönteni a saját maguk számára, hogy milyen mértékben helyénvalóak azok, vagy sem.

Természetesen, ennek a folyamatnak magyarázattal, elemzéssel és a gyerekek, a szülők és az oktatók alapos vizsgálatával kell történnie. Ezt úgy hívják, “alakító oktatás”, ami alapján a személyre hatást gyakorolnak, és tanul.

Negyedik fejezet: Játékok

Játékok építik fel a személyt

A játék komoly dolog.

Azon keresztül a személy tanul.

Egy játék felépíti a személyt.

Egy módszer a világ megismerésére

Egy játéknak nem olyasminek kellene lennie, amit arra találtak ki, hogy kitöltse a gyermek szabadidejét, és kicsit magunkra hagyjanak minket miközben eljátszogatnak.

A gyerekek tanulni akarnak a játékokból
Szomjasak rá, hogy tudjanak,
Hogy szétszedjék, hogy összetörjék,
Hogy csinálják.

A gyermekek minden egyes pillanatot úgy látnak az életben
Mint egy lehetőséget
Hogy megismerjék a világot.

Ha a játékokra úgy hivatkozunk, mint “játékokra”, az a mi hibánk. A gyerekek nem csupán játszani akarnak; meg akarják érteni, amennyire csak tudják, hogy mi van minden mögött, és hogyan kapcsolódik össze minden egymással.

Nem csupán időtöltés

Egy játék, hogy csupán múlassuk az időt

Valami olyan dolog, ami minket

Összezavarodott felnőtteket elégít ki,

Mert mi csak eltölteni *akarjuk* az időnket.

A gyermeknek nincs olyan vágya,

Hogy pusztán az idejét töltsse.

Számukra

A játék a világ megismerésének módja.

Az élet játéka

Az egész életünk egy játék, mert a játékon keresztül fejlődünk.

Minden növekedés a természetben a játék útján történik. Még a sejtek növekedése is egy játék, mert egy olyan jövőbeli állapot felé igyekeznek, ami még mindig nem létezik.

A spirituális fejlődés is egy játék.

Gyerekeknek, a “gyerekes” játéka minden gyereknek előre vetíti, hogy milyen személyek válnak belőlük.

Magyarázatok csak játékokon keresztül

A gyerekre nem lenne szabad ráerőltetnünk semmit, ami az akarata ellen való.

Ehelyett el kellene magyaráznunk nekik, mi jó nekik, mi elfogadható nekik, addig, ahogy Majmonidész mondja “elég bölcsességet nem szereznek”.

Bölcsességre tesznek szert a magyarázatokon keresztül, amiket adunk nekik, de a magyarázatoknak csak játékból kellene származniuk. Ha helyesen tesszük ezt meg, ők hirtelen megértik, hogy nem érdekük a jelenlegi állapotukban maradniuk.

Az új generáció játécai

Azt tanácsolnám, hogy építsünk a gyermekeknek olyan játékokat, amivel meglátják, hogy nem tudnak a többi gyermek nélkül sikeresek lenni, és hogy nélkülük nem érnek el semmit. Ez meg fogja tanítani őket, hogy...

Az egyedüllét gyengeséget jelent,

Az egyedüllét kicsiséget jelent,

Az egyedüllét azt jelenti, hogy képtelenek vagyunk.

Ez olyan, mint egy csapatjáték: Nagy verseny van, de annak ellenére olyan játék, amiben mindenki a többiektől függ.

A gyermekek fokozatosan megtanulják ezekből a példákból, hogy mennyire szükségük van a közösségre, és mennyit profitálnak egy jó közösségből, ha a viszonyozzák a jóságát.

Játék az előrehaladás eszközeként

A játéknak egy olyan például kell szolgálnia, hogy a gyerek meglássa, hogy előrelép általa.

Más szavakkal, amit a gyermek díjazott a múltban, lényegtelené válik a következő szinten, mert valami magasabb minőség lesz a cél.

Az életbölcesség a játékok világán keresztül

Ahhoz, hogy megértessük a gyermekekkel a dolgok lényegét,
Azon a szinten kell megragadnunk a dolgokat, ami a gyermekeket érdekli.

Hogyan?

Az élet bölcséletének feltárásával a számukra

A saját játékaikon keresztül.

Kifinomultság a játékok fejlesztésében

A kapcsolódáshoz, minden félnek egy kevés engedményt kell tennie. Így a kritikus pillanat a játékban az kell, hogy legyen, amikor a gyermek azt érzi, hogy:

“Engedményt kell tennem,
De én *valójában* nem akarom.

De akkor
Ha egy kicsit feladom,
Sikeres leszek a többiekkel.”

A sikernek mindenkire érvényesnek kell lennie, nem csak egyes személyekre. A játékok fejlesztésének sikere pontosan ezen a ponton nyugszik.

Növekvés az erőfeszítés által
Nem jelent különbséget,
Hogy a gyerekek sikeresek-e
A feladatokban, amiket adunk nekik.

Az erőfeszítésük számít
Mert az erőfeszítéseiken keresztül tudnak növekedni.

Ötödik fejezet: Tanítsd a fiút a “Maga módján”

A maga módján, pontosan a célig

A “maga módján” nem jelenti azt, hogy engedjük a gyermeket azt csinálni, amit akar, de azt jelenti, hogy a *helyes* célhoz az *ő* módján vezetjük el őt, ami azt jelenti, hogy megfelel az *ő* szintjének, a felfogóképességének, és a karakterének.

De az út pontosan a célhoz vezet.

Olyannak lenni, mint a Teremtő

A szabály: “Taníts egy gyereket a gyerek módjának megfelelően” azt jelenti, hogy meg kell tartanunk a gyermek tulajdonságait és csak egy módszert kell ajánlanunk ami segíti az egyediségét a jóra felhasználni.

Az egész világ kihasználásának állapotából, egy gyermeknek el kell jutnia a “saját maga kihasználásáig”, hogy hasonlónak váljon a Teremtőhöz – szeretővé és másoknak adóvá – míg megtartja az egyediségét.

Ezt megtéve a gyermeket úgy neveljük fel, hogy a Teremtőhöz hasonló legyen, de a saját módján. Megadjuk neki az eszközöket, és a többit megcsinálják ők maguk.

Semmit sem teremtettek rossznak; ez csak azon múlik hogy mi hogyan állunk hozzá.

Belső felelősség

Nem szabad azt mondanunk egy gyereknek:

“Tedd ezt pontosan ilyen módon” vagy “Tedd ezt pontosan olyan módon”

Ez kényszert jelent.

Mert végül is,

Ki tudja, milyen belső “töltetet”

Örökölt a gyermek,

Amit meg kell valósítania.

Mindegyikük különleges

Írva van, “Nincs kényszer a spiritualításban.”

Ez azt jelenti, hogy mindegyikünk megtartja az egyediségét az emberi szerkezetében, ami nélkül nem lennénk képesek kiegészíteni a többiekét, hogy megteremtjük a belső képet.

Minden személy a világon nélkülözhetetlen és semelyikünk sem képes tökéletességet elérni mindenki más nélkül.

A különbségeket egymás között kedvesen és tisztelettudóan kell kezelnünk, mert a tulajdonságainkat a Teremtőtől kaptuk. Csak a használatukat kell korrigálnunk, anélkül, hogy megrontanánk őket és elnyomnánk magunkat.

Ilyesfajta oktatásra van szüksége manapság a világnak.

Nincs nyomás

Ne gyakoroljunk nyomást a gyermekekre;
Adjunk nekik olyan feladatokat, amivel meg tudnak birkózni.

Tudni kell, hogy sok bölcs ember
Alig értette, amit az iskola megkövetelt tőlük,
És csak miután abbahagyták az iskolát
És csak azután törtek előre
És lettek nagyok a saját területükön.

Ne mondd azt nekik, hogy mit – mondd nekik, hogy hogyan

Az oktatás helyes módja, hogy ne mondjuk a gyerekeknek, mit tegyen. Ha egy gyerek megkérdezi, magyarázzuk el neki, *hogyan* kell azt megtenni.

És mit teszel, mielőtt ők kérdeznének? Használj sokféle taktikát, hogy arra sarkalld őket, hogy azt akarják, ami jó nekik. A vágyak a gyermekből kell fakadnia. Ez bonyolultnak hangozhat, de ez a helyes mód arra, hogy oktassunk.

A Kabbala bölcselete ellentétes mindenféle nyomás gyakorlásával. Elmagyarázza, hogy minden csak az ember szándékának megfelelően jut előre és folytatódik. Amit meg kell tennünk az csupán annyi, hogy felkeltsük bennük a helyes vágyat.

Taníts arról, hogyan kell a helyes módon adni

A Kabbala bölcselete nem magyarázza el hogy adni jó dolog, mivel ez ellentétes a gyermek vágyával.

Nem mondhatunk el egy gyerekek olyasmit, ami ellentmond a gyermek szellemiségével és természetes módjával. Ehelyett hozzunk a gyermeknek egy játékot, amiben ő neki kell felfedezni, hogy jobb ha előnyösen kezel másokat, és abból valaki többet nyer, és kifizetődő, ami azt jelenti, hogy érdemes, mert a közösség bátorítja rá és elismeri, ha a gyerek így tesz.

Ahogy a természet megteremtett

Valaki zenész akar lenni,
Más egy mérnök,
És a harmadik arról álmodozik, hogy villanszerelő lesz.
Jó dolog, hogy ez így van.

Oktatóként,
Emberi lényekké kell építeni őket
A képességeiknek megfelelően,
A tulajdonságaiknak megfelelően, amiket a Természet már beléjük táplált.

Máshogyan megfogalmazva,
Ahelyett, hogy a Teremtő ellen dolgoznánk
Aki kialakította ezeket a hajlamokat a gyermekekben,
Az összes részlehelést,
Segítenem kell építeni őket
Amennyire közel csak tudom a *természetükhöz*.

A szeretet iránya

“A gyerek módszerének megfelelően”

Azt jelenti, hogy csak irányt mutatunk a gyermeknek.

De ez alatt, segítenem kell a gyermeket, hogy megvalósítsa azt az irányt a vele született karakterén keresztül, segítenem kell kifejezni magukat mindenben keresztül, amit megkaptak a Természettől.

A legfontosabb dolog, hogy valaki természete, valaki tulajdonságainak összessége, legyen a mások felé érzett szeretet és adományozás felé irányítva.

Minden gyermek a tulajdonságok és hajlamok különleges kombinációjával születik. Hagyjuk ezt rájuk, de mutassuk meg nekik, hogy hogyan tudják ezeket a tulajdonságokat helyeset használni.

Számos magyarázat

Amennyire csak lehetséges, annyi különféle magyarázatot kell ajánlanunk, annyi példával amennyit csak tudunk és annyiféle módon, amennyi lehetséges.

Néha nagyon nehéz megérteni a tanárt az iskolában. De otthon Anyuval és Apuval kényelmesebb módon lehet elmagyaráztatni a dolgokat, a gyermekhez közelebbi módon, és a dolgok letisztultabbak lesznek.

Így kell elmagyaráznunk dolgokat a gyermekeknek: példák szolgáltatásával, amiken keresztül kapcsolódni tudnak az anyaggal és így többet meg képesek tudni saját magukról.

Csoportokra osztva

Már általános iskolában is látszik, hogy a gyerekeknek megvan a saját irányultságuk. Egymás között kiválasztják a szerepüket, de segítenünk kell őket.

Még az első évben is, egy tanár fel tudja ismerni, hogyan szemléli az egyes gyermek a világot, hogyan viszonyul a közösséghez, mit szeret vagy nem szeret, és hogyan épül fel belsőleg.

Ennek megfelelően kell a gyermekekhez hozzáállnunk, olyan csoportokba osztva őket ami megfelel az egyes gyermekek egyedi természetének: azokra akik érzelmesebbek, azokra akik intellektuálisabbak, és azokra akiket érdekel a Természet, a technológia, vagy a kézügyesség. Ekkor mindent elmagyarázhatunk nekik, még a legegyszerűbb dolgokat is, annak a csoportnak a különleges irányultságainak megfelelően.

Szerepvállalás a közösségben

Minden gyerek számára biztosítanunk kell egy szerepet a közösségben. Ennek a szerepnek bátorítania kell a gyereket, hogy részt vegyen a tevékenységekben, kifejezze magát és elvégezze a csoport munkáját. A gyerekeknek úgy kell éreznie, hogy a saját helyén van. Még a legagresszívebb gyermek is megérdemli, hogy találjunk valami konstruktív dolgot, amit megtehet a közösségért. Alapszabály, hogy meg kell találnunk a gyermekek foglalkozását, ami segíti őket a közösségen belül.

Valaki megfigyelése kívülről

Segíteni kell a gyerekeknek elválasztani önmagukat a környezetüktől.

Azt kell nekik mondanunk: “Látod, a természetednek megfelelően, durva lehetsz, makacs, arrogáns vagy erőszakos. De mindez nem te vagy; ezek *benned* vannak.

“Talán megszabadulhatsz attól a “dologtól” ami benned van.

“Próbáljuk együtt megváltoztatni, és akkor felfedezed, hogy megváltozik a viselkedésed mindenki felé. Ez jobb lesz neked, és előnyödre válik.”

Megtanítani a gyermeknek, hogy megkülönböztessék magukat egymástól

És a hajlamtól bennük

Nagy megváltás nekik.

Valójában az oktatásuk abszolút alapja.

Harmadik rész: Otthon

Első fejezet: A szülők és a gyermekek között

Barátnak lenni

Egy gyermeknek éreznie kell, hogy a szülő egy barát, és egy báty vagy egy nővér szintén szülő.

A gyermekekkel olyan kapcsolatot kell kiépítenünk, ahol bizalom van, ahol a gyermek szívesen látja a szüleit és akarja őket az életébe.

Otthon

Nem értjük meg, mennyire érzékeny a gyermek a környezetére.

Az anyának el kell magyaráznia, hogy miért megy dolgozni, miért jön vissza, mik a feladatai otthon, miért olyanok a rokonokkal való kapcsolatok, amilyenek, és miért az ő kötelessége megtenni ezt vagy azt, minden ezzel járó nehézség mellett.

Ugyanígy az apának is el kell magyaráznia az életét.

A szülőknek azt is el kell mondaniuk a gyerekeiknek, hogy mekkora örömük származik abból, hogy vannak nekik, mennyire törődnek velük, és mennyire élvezik a társaságukat.

Ha a szülők mindezeket a dolgokat átadják a gyermekeiknek, természetesen a helyes mértékben, nem a teljes hatásfokkal és erővel, amivel ők tapasztalják, a gyermekek hozzászoknak ehhez az érzéshez, és az atmoszférához, amit így teremtettek meg és így „otthonnak” hívnak.

Kerüljük a gyermekek kritizálását

Az igazat megvallva, azt követeljük a gyermekeinktől, amit mi magunk nem tudunk elérni.

Mivel nem vagyunk teljesek, megpróbáljuk kiegészíteni magunkat a gyermekeinken keresztül.

Ezért néha hatalmas nyomást helyezünk rájuk.

Az a megoldás, hogy megpróbáljunk mi magunk teljességet elérni, ahelyett, hogy ezt a gyermekeinktől követelnénk. Ezért adták nekünk a Kabbala tudományát.

Ha elérjük a teljességet, vagy legalább megértjük, mit jelent hogy törekszünk rá és elérjük azt, abbahagyjuk a szükségtelen nyomás gyakorlását a gyermekeinkre és úgy tudjuk nevelni őket, ami a számukra a legjobb.

Rend a házban

Kérdés: Hogyan szokhat hozzá a gyerek ahhoz, hogy rendet tartson a házban?

Válasz: Ha nem kezdjük hozzászoktatni a gyereket már a legkorábbi időtől fogva, ha nem válik a természetük részévé, mindig egy erőfeszítés lesz ezt megtenni, egészen addig, míg el nem felejtik ezeket a korlátozásokat és ezzel fel nem adják.

Minél hamarabb adjuk hozzá a szeretet képességét, annál könnyebb lesz a gyermek számára.

Ha megfigyeljük magunkat, megláthatjuk, hogy mi is a fájdalom és az öröm által vagyunk irányítva. Meg kell magyaráznunk a gyermekeinknek, hogy olyan világban élünk ami mindig így működik, és így is kezel minket és ennek megfelelően kell reagálnunk rá.

A helyes hozzáállás a nagyszülők felé

A szülőknek meg kell mutatniuk a gyermekeiknek, hogy milyen elismeréssel viseltetnek a saját szüleik felé, a gyermek nagyszülei felé.

Azzal, hogy megmutatják nekik, hogyan kezelik ők a szüleiket – nagypapát és nagymamát – arra nevelik a gyereket, hogy ugyanígy kezeljék őket – aput és anyut – is.

Önoktatás

Meg kell értenünk

Hogy a gyermekeink érdekében

Önmagunkat is

Oktatnunk kell.

Második fejezet: Testvérek között

Kijönni egymással

Kérdés: Mit tegyünk ha a testvérek nem jönnek ki egymással?

Válasz:

- Keresünk közös pontokat köztük folyamatosan és azokat támogassuk
- Keresük meg, hogyan tudják támogatni és segíteni egymást. Ez a helyes módszer.

Testvérek a családban

Meg kell magyaráznunk minden testvérnek a családban, hogy ha ők ugyanazon szülők gyermekei, és együtt nőnek fel, a lelküknek megfelelően valószínűleg kiegészítik egymást és együtt kell lenniük.

Meg kell érteniük, hogy egy nagyobb terv létezik, ami testvérekké tette őket. A családi kötelékük pontosan az, ami lehetővé teszi számukra, hogy kiegészítsék egymást a Teremtésben, és különleges módon viszonyuljanak egymáshoz, kölcsönös köteléket kiépítve egymás között.

Egy ilyen kötelék nem engedi meg, hogy azt mondjam: “Nem akarom, hogy létezz; úgy tesztek, mintha nem léteznél; hagyj engem békén.”

Minden személy kiegészíti a másikat, és a családban minden tag számít. Ugyanígy, minden új tagnak helye van, a hajlamaitól vagy viselkedésétől függetlenül – valaki lehet nemtörődöm, a másik közömbös, a harmadik talán szeret álmodozni, a negyedik pedig racionalista.

Verseny az anya szeretetért

Kérdés: Hogyan viszonyuljunk az irigységhez és versenyhelyzethez az anyai szeretetért?

Válasz: Ez nem a gyerektől függ, hanem csakis az anyától. Csak ő tudja úgy pozicionálni magát, hogy meggyőzze a gyerekeket, hogy tökéletesen egyenlőként kezeli őket.

Megtanuljuk ezt abból, ahogyan a felső erő kezel minket: Valaki nem tudja elérni a Teremtőt, hacsaknem kapcsolatban van a szeretet kötelékében mások felé, mivel a Teremtő pontosan a másokkal való kapcsolatában tárul fel. Így kell beállítania az anyát is a gyermekek felé: olyan feltétellel kapják meg a szeretetet, ha együtt járulnak hozzá. És amikor külön-külön járulnak elé, hűvösebb válaszokra számíthatnak.

Ezen a módon hozzászoktatja őket, hogy a helyes módon működjenek közre, azzal hogy az igazán szeretetteljes válaszokat csak együtt tudják megkapni.

Ez a hozzáállás egy olyan rendszert épít ki bennük, amivel természetüknél fogva arra fognak törekedni, hogy kapcsolatba lépjenek másokkal. Az ilyen emberek nem látják már a célt magát, hanem a kezdetektől azt kérdezik: “Kivel tudom elérni azt?”.

Harmadik fejezet: Szülők

Nyugodt kapcsolat bemutatása

Születéstől (legalább) tizenöt éves korukig a szülőknek egy nyugodt kapcsolatot kell mutatniuk a gyermekeik előtt.

A “nyugodt” azt jelenti, hogy nem változnak meg hirtelen, még előnyükre sem.

A szülőknek azt kell mutatniuk a gyerekek felé, hogy egy közreműködő és kölcsönösen megértő életet élnek, és a kapcsolat közöttük harmonikus és nyugodt, váratlan és számottevő változások nélkül.

Túl sok vonzalmat sem szabad megmutatniuk egymás felé. Mindennek nagyon szilárdnak és kiegyensúlyozottnak kell lennie.

Minden mozdulat egy példát jelent

A példák, amiket a szülők adnak a gyermekeiknek a köztük levő kapcsolaton keresztül, a gyerekeikre száll tovább, amit az ő társaikkal fognak megélni és létezni fog a családokban, amikben élni fognak.

Példákból tanulunk. Mindent utánzunk, amit a gyerekkorunkban látunk. Ennélfogva egy olyan képet kell mutatnunk a gyermek számára, amiben nincsenek problémák.

Egy alkoholista apuka, egy veszekedés, amibe az egyik szülő szülei is bekapcsolódnak – egy gyerek lemásolja ezeket a példákat és keresni fogja őket a saját életében.

Ugyanígy, ha van valami közös az apukában és az anyukában, valami belső kötődés, ami magasabb rendű ennél az életnél, és ez tartja össze őket, a gyermek meg fogja ezt érezni. Érezni fogják, hogy van egy finom, mégis szilárd alapja annak, ami összetartja a szülőket mindamellet, ami történik.

Nincs veszekedés a gyerek előtt

Veszekedni a gyerek előtt egyáltalán nem kaphat teret.

Az otthonnak egy mozdulatlan, változatlan térnek kell lennie.

A biztonságérzet otthonról jön.

A viták a szülők között megrázzák a gyermekeket

És nagyon negatív hatással vannak rájuk.

Negyedik fejezet: a családban

Családi megbeszélések

Egy családban mindenki egyenlő. Senki sem magasabb rendű, és senki sem alacsonyabb rendű.

Egy család olyan helyet jelent, ahol mindenki kölcsönös szeretetben létezik és a szeretet csak egyenrangúak között képes létezni.

Az "egyenlőség" azt jelenti, hogy minden családtagnak megvan a lehetősége, hogy egy véleményt kifejezésre juttasson. Válaszként mindenki figyel és beszél róla egymással, és együtt mindannyian eldöntik, hogy mi a helyes minden családtag számára, az életkorának és a helyzetének megfelelően.

Amikor a gyermekek rendszeresen részt vesznek ilyen megbeszéléseken, megnyugszanak és tudják hogy melyik családtagjukkal mi történik. Látják, hogy a család egy finoman behangolt, integrált rendszerként működik.

A család mint egy kis társadalom

A szülőknek egy kis társadalmat kell felépíteniük a gyermekeikkel együtt, egy közösséget, amiben mindenki engedményeket tesz a másiaknak a család jóléte érdekében. Ez fontosabb, mint a családtagok külön-külön személyes javadalma.

Azzal, hogy a családi érdekeket a sajátunk fölé helyezzük, a családtagok példát mutatnak a többi családtagoknak.

Az a legjobb, ha ezt úgy tudjuk megtenni, mint egy családi játékot. Ezen a módon a gyermekek hirtelen fel tudják fedezni, hogy mennyire előrejuttatja őket, segít megérteni egymást, elégedettnek érezhetik magukat, és élvezhetik, hogy milyen jól érzi magát mindenki.

És mit tegyünk, ha van egy gyermekünk, aki nem akar engedményeket tenni?

Szeretettel kell együtt dolgozni vele, és így erősíteni mindenki mást. Másfelől meg kell mutatnod a gyermeknek, hogy veszít amiatt, hogy nem tudja magát másodsorba helyezni. Másfelől ki lehet hangsúlyozni, hogy nyerünk vele, ha a gyermek csatlakozik mindenki máshoz.

A legjobb ezt otthon megtenni, és bizonyosodjunk meg róla, hogy mindenki együtt játszik, mint egy család.

Az igazság, és semmi más csak az igazság

Meg kell tanítanunk a gyermekeinknek, hogy az igazat mondják, akármi is volna az igazság.

Még akkor is, ha látjuk, hogy milyen önzőek vagyunk, és milyen önző az igazság, boldognak kell lennünk, mert az igazság derül ki.

Ha megtanítjuk nekik, hogy az igazság egy jó dolog – és az igazság az, amit az ember belül érez, akár “kedves” nekünk akár nem – akkor a gyermek azonnal meg fog nyílni és abbahagyja a gondolkozást arról, hogy “Mit fognak az emberek gondolni rólam, hogyha ezt vagy azt mondom?” Ez természetes módon fog megtörténni velük.

Egyetlen, egész test

A szülőknek úgy kell viszonyulniuk a gyermekükhöz, mint egy egységes test, nem mint két külön szülő. A gyerekeknek nem szabad különbséget látnia az apa és az anya között. Nem jó a gyerekeknek, ha elhiheti, hogy “játszhat” az anyukája érzelmeivel.

Igaz, hogy a gyermekek oktatásáról és nem a szülők oktatásáról beszélünk, de meg kell értenünk, hogy minden a szülőkön keresztül történik, a helyes környezetben keresztül. Ebbe bele van értve a nagypapa, nagymama, a nagybácsi vagy a nagynéni – bárki a gyermekhez közel álló személy.

Nagyon fontos, hogy a gyerek ne érezzen nagy különbséget azok között, akik körülveszik őt. Meg kell érteniük, hogy mindenki pontosan ugyanúgy kezeli őket.

Természetesen, egy gyerek különbözőnek fogja fel az anyukáját és az apukáját, de a szülőknek egyenes, őszinte, megfelelő és egyenlő hozzáállást kell mutatniuk minden egyes történéssel kapcsolatban.

Egyenlőség a teremtés céljára való tekintettel

A gyerekeknek érezniük kell

Hogy arra tanítjuk őket

Hogyan találják meg az útjukat a természetben:

Mi tiltott és mi engedélyezett,

Mi éri meg és mi nem,

Mi veszélyes és mi biztonságos

Annak érdekében, hogy jó vége legyen a dolgoknak.

Ebben a folyamatban a szülők és a gyermekek egyként vannak együtt.

Mi mindannyian egy lélek vagyunk. Amilyen hosszú ideig itt vagyunk ebben a világban, nincs következménye annak, hogy ehhez a generációhoz tartozunk, vagy az előzőhöz.

Egy ilyen hozzáállás a gyerekeknek erőt és magabiztosságot garantál, egy olyan érzést, hogy mindenki együtt halad előre, egyenlőként az egyenlők között.

A kedvesség átadása
Ha valami kedves a számodra,
Át kell adnod,
Megtanítva a gyermeknek
A lényegiségét.

Szeretet állapota

Kérdés: Hogyan beszélünk a gyermeknek a spirituális világról?

Válasz: Nagyon egyszerűen, mondd azt a gyermeknek, hogy van valami magasabb rendű, ami irányít minket. Ebből a magasabb rendű valamiből erők jönnek le hozzánk, amik irányítanak minket.

Miért vannak ezek az erők hatással ránk? Azért, hogy felébresszék bennünk a vágyat, hogy visszaemelkedjünk arra a magasztos, végtelen és csodálatos szintre.

Így fogjuk szeretni egymást,

Kötődni egymáshoz,

És egy emberként egy szívvel élni.

Ezt az állapotot “felső világnak” vagy “spirituális világnak” nevezzük. Ez a helyes módja elmagyarázni ezt egy gyereknek. Sosem szabad hazudnunk egy gyereknek; kicsit kell elmagyaráznunk dolgokat, de csakis az igazságot.

Beszélgetés az életről

Fel kell tárunk

Az élet értelmét a gyermek számára;

El kell mondanunk nekik, hogy miért vannak itt.

Nem szabad attól félnünk, hogy a gyerekek nem fogják megérteni, hogy miről beszélünk. Még akkor is amikor úgy tűnik nekünk, hogy nem értik meg, megértik.

A legjobb, ha úgy mondjuk el, hogy egyszerű szavakat használunk, de nagyon javasolt, hogy megbeszéljük velük az élet magasabb rendű dolgait.

Negyedik rész: Iskola

Első rész: az oktatás rendszere

Az élet mint iskola

Az “iskola” egy általános neve az egész életünk folyamatának.

Arra való tekintet nélkül, hogy milyen hosszú ideig élünk, “iskolában vagyunk” egész életünkben.

Ha az életünket a változások rendszerének fogjuk fel, aminek a célja, hogy a Teremtővel való hasonlósághoz vezessen minket, akkor az iskola feltárul mindenben körülöttünk.

Az "életbölcselet" iskolája

Az "életbölcselet" iskolájában

Azt tanítják neked, hogyan legyél egy emberi lény:

Miért születted meg,

Mi történik a világban,

És mi a Természet,

Mi áll a látható Természet mögött,

Miért vannak ezek az erők olyan hatással, amilyennel vannak,

És mit kell tennünk erre való válaszként.

Azt is megtanulod,

Hogyan viszonyulj azokhoz a dolgokhoz, amik megtörténnek veled

Hogyan kezelnek téged,

És neked hogyan kell kezelned másokat.

Hogy lásd az életet egy áttetsző képként,

Ami megmutatja az erőket, amik minden mögött munkálkodnak,

És hogyan legyél teljesen közeli kapcsolatban ezzel, mint egy jó barát.

Egy ilyen oktatás garantálja a gyermeknek, hogy kevesebb hibát ejtsen, ne pazarolja az életét hamis célokra, és valóban sikeres legyen az életében.

Az iskola feladata

Az iskola feladata

Hogy egy globális emberi lényt építsen fel

Aki úgy viselkedik, mint

Az emberi közösség egy korigált része.

Egy ilyen ember példát tud állítani

Az emberi közösségnek

Egy ember viselkedésén keresztül

És az emberi közösséget

Elvezeti a szükségleteihez

Annak érdekében, hogy tökéletességre tegyen szert.

Elválasztani az nevelést és a műveltséget

Az iskoláknak tisztán meg kellene különböztetnie és el kellene választania egymástól az nevelést és a műveltséget. Ezt a két részt különböző embereknek kellene tanítaniuk, külön épületben.

Természetesen az emberek, akik olyan tárgyakat tanítanak, mint a fizika, matematika, biológia és művészet szintén példát kell mutatnia a diákoknak, nem csak a területük szakértőjének kell lenniük.

Ahhoz, hogy megfelelő iskolát építsünk, a tanároknak türelmesnek és tapasztaltnak kell lenniük a szakmájukban és tudniuk kell, hogy hogyan kombinálják az esetleges témákat amit tanítanak a gyermek teljes nevelésével.

Nincs olyan dolog, mint puszta tanulás. A diák mindig egy felnőtt példáját követi, tehát a tanárnak nem csak az adott tárgyat kell bemutatnia, hanem a tantárgy életünkre gyakorolt hatásait is. Emlékeznünk kell rá, hogy bár a nevelés és a műveltség két külön világ, a hangsúlynak mindig a nevelésen kell lennie.

A közösség neveli ki a tagjait

Egy olyan iskolát kell alapítanunk, ahol különböző alapelvek vannak: a közösség - a gyermekek közössége – nevel ki minden egyes gyermeket:

Engedékeny legyen,

Szerető,

És a közösség számára adományozó.

Más szavakkal a hangsúly a környezeten van. És a gyermekeknek a közösség nem a nevelőket és tanárokat jelenti; nem is a felnőtteket, hanem a gyermekeket maguk körül.

Ennélfogva, ha egy jó gyermeki közösséget építünk minden gyermek körül, olyan közösséget ami elítéli ha másokat rosszul kezelnek, és dicséri ha jól kezelnek másokat, akkor egy olyan gyermek-generációt nevelünk ki, akik különbözően viselkednek.

Egy romboló keretrendszer

Kérdés: Az iskolák, ahogy most léteznek a napot tanórákra, szünetekre, házi feladatra, kérdésekre, válaszokra... stb. osztják. Így kellene ennek működni?

Válasz: Ez a fajta nevelés csak az ipari forradalom kezdetével született meg, amikor a munkásokat fel kellett készíteni arra, hogy a szalag mellett tudjanak dolgozni. Az ilyen oktatás célja az volt akkoriban, hogy az írástudatlan embereket gyári munkásokká fejlessze. Ebből az okból kifolyólag ez a keretrendszer és végzettség arra lett megalkotva, hogy a gyár igényeinek megfeleljen.

De a mai gyermekek gyűlölik ezt, mert az emberi természet ellen működik. Ez a rendszer nem fejleszti az embereket, hanem megsemmisíti őket.

Nincsenek csengők

Kérdés: Egy átlagos iskolában a tanóra egy csengő megszólalásával kezdődik és végződik. Hogyan kellene ennek az “Életbölcselet” iskolájában működnie?

Válasz: Nem kellene csengőnek lennie az iskolában.

Amikor a gyermekek és az oktatók együtt eldöntik azt, hogy a témát kimerítették, a tanóra véget ér és szünet kezdődik. Ekkor, a szünetben a diákok meg tudják beszélni azokat a dolgokat, amik a tantermi aktivitásuk során témába kerültek.

Ezután egy új tanóra kezdődik, egy új témával.

Az óra lehet akár negyed óra hosszú, vagy egy és negyed óra hosszú, attól függően, hogy a gyerekek és az oktató úgy érzi-e, hogy tovább kell haladniuk a témában. Ezen a módon az emberek hozzászoknak, hogy kifejezzék magukat és dolgozzanak azokban a témákban amik érdeklik őket, ahelyett, hogy a közepén megállnának.

Ezzel ellentétben, amikor egy időkeret kötelezi őket, az ember hajlamos kibújni a felelősség alól és várni azt, hogy a lecke véget érjen.

Amikor nincs időkeret, a gyerek azt érzi, hogy a probléma nem szűnik meg a lecke végén, de meg kell oldania, mert mi mindig a tökéletes természetben belül létezünk.

Ez ez érzés rávezeti arra a gyermeket, hogy az életét másként kezelje. Egy teljesen különböző hozzáállást ad az életünknek – egy olyat, ami azt mondja “A Természetben létezem és a közösségben, és meg kell oldanom a problémáimat azáltal, hogy kötődöm a többiekhez.”

Minden gyermek képes

Az osztályteremben a gyerekeknek nem sorokban kellene ülniük, hanem körben. Ott mindenki egyenlő.

Ezt az alapelvet kívül is érzékelniük kell. Nem szabadna egy prédikáló tanárnak lennie az osztálytermekben, hanem csak egy segítőnek, akik a témát vezeti, és minden diák ki tudná fejezni az ötleteit és gondolatait.

Nem lehetséges, hogy néhány diák az osztályban aktív legyen, és a többi alig legyen jelen vagy csak figyeljen. A segítőnek lehetőséget kell nyújtania minden gyermek számára, hogy kifejezze magát egy egyébként, és mindenkit aktívan be kell vonni.

Például, a segítő felolvasna egy történetet. Ekkor minden gyermeknek kommentálnia kell: gondolatokkal, érzésekkel, véleményekkel. Az is jó lenne, ha minden gyermek írna egy pár mondatot a történetről.

Ki kell fejlesztenünk a különleges képességeket, amik minden gyermekben kivétel nélkül léteznek.

Együtt tanulni

Amikor a segítő egy kérdést kérdez, a gyerekeknek segíteniük kellene egymásnak, hogy eljussanak a közös megoldásig. Más szavakkal, folyamatosan látniuk kell, hogy előrelépnek a kölcsönös segítségnyújtás által. Ezt az alapot minden további előtt le kell fektetni.

Még később, amikor különféle tantárgyakat tanulnak, a segítőnek a gyerekeket rá kell vennie, hogy különféle témákat megbeszéljenek egymással, és láthatja a közös beszélgetésükön keresztül, hogy közös megértés alakul ki. Ha valaki nem ért valamit, valaki más elmagyarázza azt.

Így kellene működnie egy tanórának: Egy magot ültetünk a talajba, például egy új információt a fizikáról vagy a matematikáról. Ekkor ezt a magot a gyermekek közötti beszélgetésekből megszülető közösség gondozza.

A környezet minden ötletből, minden információdarabból, minden hozzáállásból, minden mondatból és minden döntésből fejlődik.

Miért tanulunk

Miközben a tantárgyakat tanítjuk, olyan beszélgetésekkel kellene kombinálni azokat, amik az élet értelméről szólnak, azért hogy megszüntessük a különbséget a téma és az élet között.

Miért tanulunk földrajzot, történelmet, biológiát, matematikát, fizikát vagy irodalmat?

Miért van úgy felépítve a világ, ahogy az létezik, és miért azok a törvényei, amik?

Más szavakkal, meg kellene magyarázni a gyermekeknek a hozzáállást minden egyes tantárgyhoz a teljes valóságon belül.

Miközben a zenével, színházzal vagy sportokkal foglalkozunk, azt az érzést kellene a gyerekeknek megadnunk, hogy ezek a tárgyak azért lettek megalkotva, hogy lehetővé tegyék a számukra, hogy az érzéseiket a maximumra tudják fejleszteni. Így képesek meghatározni, hogy hol vannak, hová tartanak, és mit kell érezniük a jelenlegi érzéseik mellett, és hogyan tudnak ennek eredményeképpen növekedni.

Egy emberi lény kifejlesztése a beszélgetéseken keresztül

A történelemben egészen a legutolsó generációkig, minden gyermek a zsidók között tudott olvasni és írni, meg tudta beszélni a könyvek tartalmát, és elemzésre és összefoglalásra képes volt.

A tanulási módszer egyedülálló volt – beszélgetések: Egy személy ezt mondja, de más máshogyan gondolkozik, és miért van ez így? Honnan származik ez?

Így fejlesztünk ki egy emberi lényt – párbeszédre és a véleménykülönbségeken keresztül.

Ezzel ellentétben, a jelen osztályterekben alig van beszélgetés. A gyerekeknek mindent meg kell kapniuk a tanártól és bele kell nyugodniuk, memorizálniuk kell azt, és legfőképpen – át kell menniük a dolgozaton.

Nincs fejlődés az elnyomásban

Az ember nem tud nyomás hatására fejlődni.

A nyomással minden lezsugorodik,

Bezárul.

Ez az iskolák mostani formája.

Meg kell tanítanunk a gyermekeknek,

Hogyan fejlesszék önmagukat egy helyes irányba,

Teljes szabadsággal,

Tehát a megoldás mindig közülük fog megszületni.

Figyeljük meg, hogyan növekedik egy növény,

Hogyan formálja minden, ami elállja az útját.

A természet megtalálja a módot, hogy magától növekedjen és fejlődjön.

Minden kényszer csak megkárosítja a Természetet.

Segítenünk kell a gyermekeket

Hogy határok nélkül fejlesszék magukat,

És mindegyiküknek

belső szabadságot kell megengednünk.

A teljes rendszer megfigyelése

Egy gyermek, aki a Kabbala bölcséletével nő fel értelmi és mentális képességet fejleszt ki magában, ami lehetővé teszi, hogy bármivel szembenézzen, és azt is hogy hatalmas információmennyiséget képes legyen magába szívni. Egy ilyen gyermeknek a tudomány elsajátítása könnyűvé válik.

Ha egy gyermek egyszer lehetőséget kap rá, hogy mindent felülről figyeljen meg, és megértse az általános rendszert, akkor ő azonnal feloszt és elrendez mindent, amit tanítottak neki – a tudományt beleértve – a lényeges mintáknak megfelelően, a tudományos hozzáállást alkalmazva, amit a Kabbala bölcséletén keresztül sajátított el.

Ugyanez érvényes a pszichológiára és a közösségi tudományokra. Ezek a gyermekek irányítják magukat és tudják hogy honnan jönnek a motivációik, és nincs semmi a világon, ami megállíthatná őket.

Az idősebb tanítja a fiatalabbat

A fiatalabb korosztályokban a különböző korú gyermekek az idejük egy részét együtt tölthetik, a nagy különbségek ellenére is, ami közöttük van.

Alapelv, hogy egy ilyen viselkedés nagyon jó a fiatalabbaknak, mert példát tudnak venni az idősebbekről.

A gyermekek természetesen törekednek rá, hogy olyanok legyenek mint az idősebb gyermekek, tehát az idősebbeket megfelelően oktatni kell rá, hogy hogyan kezeljék a fiatalabbakat, hogyan segítsék, tanítsák őket.

A gyermekek bevonása a tanításba

Nem kell megelégednünk a tanár tanításával. Kölcsönös segítséget is felhasználhatunk a gyermekek között.

A fiatalabbak tanulnak az idősebbektől, és az idősebbek a fiatalabbakkal kapcsolatos munkájuk során megtanulják a helyes hozzáállást a neveléshez és a tanuláshoz.

Egy mértékig az idősebb gyermekek tanárokká válhatnak és betekintést nyerhetnek a módszerbe, ahogyan ők is fel vannak nevelve.

Fiatal nevelők

A Kabbala bölcselete megmagyarázza, hogy csak a közeli magasabb fokozat tudja korrigálni, oktatni és tanítani és irányítani az alatta levő fokozatot.

Bár az anyuka magasabb szinten van, mint a gyermeke, egy alacsonyabb szintre kell váltania, bár ez még mindig egy kicsit magasabb, mint a gyermeké, tehát lassacskán előrébb tudja juttatni a gyermeket.

Ez a módszer rá, hogy előrelépünk azon a módon, amit a Természet megépített a számunkra. Ebből az okból kifolyólag az a legjobb az oktatók számára, hogy fiatalok legyenek és olyan mentalitással és világnézettel rendelkezzenek, ami olyan közel van a gyermekekéhez akivel dolgoznak, amennyire az csak lehetséges.

Nevelési dopping

A belső élet részeit a gyermek elfoglaltságai közé kellene rendezni a nap során. Ezen a módon a gyerekek játékokat játszhatnak, sportolhatnak, énekelhetnek, táncolhatnak, vagy ehetnek de odafigyelhetnek a lélekkel kapcsolatos beszélgetésekre és különféle témákat tanulhatnak.

Az iskolai időnek teljes egységnek kellene lennie, egy “doppingnak” amiben a gyerek reggeltől estig van ami magában foglalja az embert és a világot.

A gyerekek, akik ilyen módon növekednek egységes egészként kezdenek a világra tekinteni, nyitott érzékekkel minden csatornára, és ez felépíti őket.

Emellett minden olyan dologban, folyamatosan integrálnunk kell a munkát a gyermekek közösségén belül a kapcsolatuktól, amit kialakítanak egymás között a hozzáállásig amit kifejlesztünk a körülöttük található világban.

Meg kell tanítanunk nekik, hogy a valóságot egy széles és integrált módon lássák. Egy gyermek nem szabad hogy megkülönböztesse az iskolát az otthonától, önmagát a világtól, vagy a felfogható világot a felfogáson túli világtól.

Ehelyett,

Mindent magába kell foglalnia

Egységes egészként.

Ezt hívják úgy,

hogy “Szeresd felebarátodat, mint önmagadat”

Amikor a gyermek összekapcsolódik a többiekkel

És érzi, hogy ők az “övéi.

Nincsenek

Különböző témák,

Egy előnyben részesített tanár vagy egy gyűlölt

Barátok, akikkel kijön

És barátok, akikkel nem jön ki.

Semmi sincs felosztva,

De minden jelen van most

Hogy szolgálja őt.

Egyetlen kép

A Kabbala bölcelete az összes tudomány gyökere, az összes tanítás eredője. Amikor elkezded felfedezni azt, annak fényében felfedezed az összes tanítást.

Az ásványi szinten ez fizika, kémia és földrajz. A növényi szinten botanika és ökológia. Az állati szinten biológia, zoológia és orvostan. És a beszélő szintje feltárul előtted, amivel a Kabbala bölcelete foglalkozik.

Viszont mindent egy egységes képbe kell foglalnunk.

A Természetet különféle tantárgyakba foglaljuk, amikor végül is, egy egész. Ezért nem értjük meg azt. Egy gyermek viszont mindent egy világgént fog fel, a spirituális világot is beleértve.

Ennélfogva, ha a Természetet egyetlen képként tanítjuk, anélkül hogy tantárgyakra szeletelnénk fel, a gyermekek jobban megértik azt.

A gyermekek csoporttá alakítása

Az oktatásban, a Kabbala bölcseletének megfelelően, minden gyermeknek meg kell tanítani, hogyan használja a “csoport” kifejezést.

Olyan, ez mint a hajózás – a végső célhoz csak a kölcsönös részvételen keresztül jutunk el.

A gyermekeket csoportokra kellene osztani, nem osztályokra, és meglátni, hogy az oktatásuk egy kis közösségben történik, vagy “csoportban” azaz “csoportos oktatásban”.

Más szavakkal, a gyakorláson, a játékokon és más eszközökön keresztül meg kellene engednünk a gyermekeknek, hogy megértsék a testek összekapcsolódását ami a lelkek összekapcsolódását hozza magával.

Válasz a közösségtől

Tegyük fel, hogy a gyerek valami rosszat csinált az osztályában.

Az egész osztály szemtanúja volt és elkezdik elítélni a gyereket. Nem akarnak vele beszélni, vagy elfogadni a tetteit, ha nem változtatja meg a viselkedését.

Egy ilyen hatás a közösség felől nagyon erős hatással van a gyermekre, és megelőzi, hogy megismételje az előző viselkedést.

Nevelés, nem büntetés

Egy gyereknek kell meghatározni a saját büntetését; különben nincs nevelés, csak büntetés.

És semmilyen körülmények között sem szabad az adott pillanat érzelmi eredményeként büntetnünk.

Csak később kell megítélni a helyzetet, egy arra alkalmas időpontban, pont mint egy bíróságon, ahol az eset egy adott napon történik és egy másikon van megbeszélve.

Amikor megbeszéljük azt, megvizsgáljuk az egót, ami hirtelen megjelent a gyermekben, mint egy kisördög, és kiváltó oka lett a rossz dolgoknak. A gyereknek meg kell értenie és tudatában kell lennie a közös munkának amit magunk között végzünk azzal kapcsolatban, hogy mi történjen közöttünk.

Újfajta jutalom és büntetés

A gyereket olyan módon kell kezelni, hogy megértse a kapcsolatot a büntetés, a jutalom és a cselekedet között.

Meg kell érteniük, hogy a büntetés nem büntetés, hanem oktatás. Ugyanígy a pozitív visszajelzés nem jutalom, hanem egy természetes és korrekt eredménye egy helyes cselekedetnek. A gyerekeknek meg kell értenie, hogy bármi is az eset, a szülők és a nevelők hozzáállása csak a javukat szolgálja.

Hogyan kellene ennek megtörténnie?

A nevelőnek bizonyos helyzetet kell teremtenie, ahol a gyerek nem veszi a büntetést büntetésnek, hanem csak egy olyan hatásnak, ami segít neki kikerülnie a hasonló áthágást a jövőben.

A legjobb, ha egy különleges időpontot szentelünk a héten megbeszélni a gyerekekkel mindent ami a hét közben történt.

Például: “Most ezt és ezt a büntetést érdemled. Helyes lenne ha így büntetnék meg? Mit gondolsz róla? Egy ilyen hozzáállás segíteni fog, hogy vigyázz magadra a legközelebb, és elkerüld a viselkedési határok áthágását, amit meghatároztunk? Vagy azt gondolod, hogy egy másféle büntetésre volna szükség? Találjuk ki együtt; végül is együtt dolgozunk az egódon.

- Abban a pillanatban – mondod a gyermeknek – olyan vagy, mint egy objektív bíró az egód felé. Én és te kívülről figyeljük meg. Mit gondolsz, mit tehetünk ezzel a “dögöcskével” benned?

Ilyen módon tanítjuk és neveljük a gyermekben az “emberi lény” kifejlését. Más módon a gyermek félreérti, mérges lesz és keresni fogja az alkalmat, hogy kibújjon a büntetés alól.

Ha helyesen munkálkodunk, a gyerek elkezd látni, hogy tisztelettel kezeljük őt, és felnőttként – próbálva a legjobb megoldást megtalálni, hogy érintkezzünk a gyerek egójával.

Helyesen látni az életet

Fokozatosan egy új hozzáállást nevelünk ki a gyermekben a valóság felé.

Ahelyett, hogy az életet

Egy másokkal történő versenyként lássuk,

Az életet úgy kellene tekinteni

Mint valamit, ahol másokkal *együtt* lehetünk sikeresek.

Ezen a módon meg tudjuk kímélni a gyermekeinket a mi generációnk problémáitól.

Az iskola otthon kezdődik

Az iskolának közel kell állnia ahhoz, mint ami otthon történik. Más szavakkal, a szülőknek is bele kell vonniuk magukat a gyerek iskolai kötelezettségeibe.

Ha az iskolában arról beszélnek, hogyan változtassunk,
Hogyan jöjjünk közelebb a teremtés céljához,
Hogyan kötődjünk,
A gyerekeknek hallania kell, hogy ez a cél otthon,
És látnia hogy ez jár
A felnőttek eszében is.

Ezen a módon a gyerek nem érzi, hogy leválasztódik a felnőtt társadalomról és nem fog olyasmit gondolni, hogy “Ha felnövök, azt teszem, amit *én* akarok. Csak be kell fejeznem az iskolát és kikerülni onnan.” Ehelyett a gyerek látni fogja, hogy a felnőttek világa ugyanazzal a dologgal foglalkozik, amivel az iskola, és értékelni fogja.

Ennél fogva nagyon fontos, hogy a tanárok, nevelők és szülők ugyanabban a belső munkában vegyenek részt, amiben a gyerekek.

Aktív társ

A tanuláshoz

A gyermeket

Egy aktív társra kell változtatni,

Egyenlővé a felnőtellel.

Képzeld el

Azt a magabiztosságot és büszkeséget

Amit akkor éreznének a gyerekek.

Tanulni embernek lenni

Amikor a Kabbala bölcselete egy gyereknek megtanítja, hogy csakis egoista motivációval működik, azt is megtanítja, hogyan tud valaki az egoista természet fölé emelkedni és meghaladni az állatot, hogy elérkezzen az emberi szintre.

Ez egy olyan tantárgy, amit az iskolában kellene tanítani.

A személy, aki egy ilyen iskolából érettségizik, valóban emberré válik, és sokkal többre lesz képes, mint pusztán olvasni, írni és számolni.

Második rész: A segítő

A szeretet uralkodjon

Egy nevelő egy olyan ember aki annak született.

Ez egy olyan személy, aki barátságra született

Nem az uralkodásra,

Egy nevelő olyasvalaki, aki érzi, hogy a szeretetnek kellene uralkodnia,

Nem a nevelőnek.

A fiúk módján
Az oktatásnak nem
A nevelő módján kell megtörténnie,
Hanem a fiú módján.

Másféleképpen,
Egy ember nem lehet nevelő.

Távolra látni

Egy tanárnak

Egy olyan személynek kell lennie, aki széles látókörrel rendelkezik,

És nagyon erős alapokkal.

Egy ilyen személynek tudnia kell, hogy hova vezesse a diákot, és hogy meghatározza miféle diákokat szeretne látni a folyamat végén, több éves közös munka eredményeként.

Tanár = egy felnőtt barát

Kérdés: Hogyan kellene a diákoknak a tanárra tekinteniük?

Válasz: Egy felnőtt barátként.

Egy tanár nem az, aki terrorizál és ijeszt, hanem az akinek a közelségét a gyerekek szeretnék.

Nem szükséges egy olyan keretrendszert létrehozunk, amikor a gyerekeknek meg van mondva, hogy “Álljatok fel” vagy “Üljetek le” mintha a katonaságnál lennének. Ehelyett egy barátságos légkörnek kellene lennie, amiben a diákok és a tanárok sok órát töltenek együtt.

Kötődés a gyermekekhez

A segítőknek le kell menniük a gyermekek szintjére,
És kötődniük és vegyülniük velük.

Abból a helyzetből “fel kellene dobnia” pár kérdést, és a gyerekek megoldanák azt egymás között.

De minden vizsgálatnak a csoporton belül kell történnie.

Megérteni a gyermekeket

Ahhoz, hogy megértsük a gyermekeket, egy szinten kell lennünk velük.

Ha nagyobb vagy, akkor tanár vagy vagy szülő.

Ha kisebb vagy, diák vagy.

Ha egyenlő vagy, barát vagy.

Tehát ha szeretnéd megérteni a gyerekeket

És kapcsolódni hozzájuk,

Inkább barátnak kell lenned.

Szállj le, hogy felemelj

A segítőknek le kell menniük a gyerekek szintjére; ez egy baráti kötelék velük. De miközben kapcsolódik hozzájuk, a segítőknek folyamatosan meg kell változtatnia a gyerekek viselkedését.

Sokféle helyekre mennek a gyerekekkel, mindenféle dolgot megtesznek velük, és úgy viselkednek mint ők. De ugyanakkor, ők fokozatosan átveszik a gyeplőt a saját kezükbe és új viselkedési módokat alakítanak ki a gyermekekben.

Együtt a cél felé

A gyerekeknek és a szülőknek együtt kell elmozdulniuk ugyanazon a magasztos cél felé, és nem szabad a tanárt leválasztani a gyermek fejlődéséről.

A gyerekeknek azt kell látnia, hogy a tanár ugyanazon a fejlődések meg keresztül és ugyanarra a célra törekszik.

A tanár saját tapasztalata alapján, amit a Természettel való egyensúly felé vezető úton szerez meg, kicsit többet feltárhat a gyermekek számára, mint amennyit már tudnak. Ilyennek kellene lennie a légkörnek tanulás közben.

A tanár...

A tanár az, aki arra tanít

Hogyan élj,

Hogyan élj túl,

Hogyan értsd meg a világ képét.

A tanár minden.

A tanár az a valaki

Aki embert

Farag belőled.

Tanárnak lenni

Arra a munkára való tekintettel, hogy felkészítse a gyermeket az életre, csak olyasvalaki lehet tanár aki szó spirituális értelmében fejlett.

Nem lehet olyan személy, aki csak most végzett az egyetemen vagy valami felsőfokú intézményben.

Hogyan fogja megtanítani egy ilyen ember a világ helyes működését, ha még nem tudja, hogy mi történik közöttük?

Példamutatás

A nevelők szerepe

Az, hogy a fiatalabb generációnak
Egy következő fokozat példáját adja meg

Amire vágyakozhatnak

Egy lépésre egy időben.

Társak

Ha a szülők és a tanárok tisztán látják a célt

Amit szeretnének elérni a gyerekekkel,

Akkor társak lehetnek,

És együtt haladhatnak,

Együtt változva a gyermekekkel.

A nevelés a hozzáállással kezdődik

A gyerekek annak megfelelően fejlődnek, hogy hogyan vannak kezelve,

Hogyan beszélnek hozzájuk,

És a példák alapján, amit látnak.

Ennélfogva, egy segítőnek példát kell állítania a gyermekek elé

A feljük tanúsított hozzáállásán keresztül

Minden szóval

Minden cselekedettel,

És minden mozdulattal.

“Semmi újat nem teremtünk. A munkánk csupán annyiból áll, hogy megvilágítsuk, ami belül el van rejtve.”

--Menachem Mendel Kotzkból

KAPCSOLAT A BNEI BARUCHHAL

Web: <http://www.magyarkabbala.info/>

<http://www.laitman.hu/>

E-mail: bbhunkli@magyarkabbala.info